

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 007545 23 Кж
Бања Лука, 08.02.2023. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Весне Антонић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњичене Х.М., због кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 132. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осумњичене, адвоката Цавида Сламник из Д., против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 007545 23 Кв 2 од 01.02.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.02.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњичене Х.М., изјављена против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 007545 23 Кв 2 од 01.02.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Добоју број 13 0 К 007545 23 Кв 2 од 01.02.2023. године, на основу одредбе члана 200. став 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор према осумњиченој Х.М., по приједлогу Округног јавног тужилаштва у Добоју, које против осумњичене спроводи истрагу због постојања основане сумње да је починила кривично дјело тешка тјелесна повреда из члана 132. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС). Побијаним рјешењем је притвор осумњиченој продужен за још 2 (два) мјесеца, тако да по том рјешењу може трајати најдуже до 02.04.2023. године до 20,00 часова.

Притвор је осумњиченој продужен из посебних притворских разлога садржаних у одредама чланова 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац осумњичене, адвокат Цавид Сламник из Д., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, оспоравајући посебни притворски разлог из члана 197. став 1. тачке а) ЗКП РС. Сматра да суд у формалноправном смислу није одлучио о приједлогу тужилаштва за продужење притвора по основу притворских разлога из члана 197. став 1. тачке

г) ЗКП РС, јер у изреци није навео да је овај приједлог тужилаштва одбио у чему види битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке к) ЗКП РС. Када је у питању посебни притворски разлог из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС жалба истиче да чињенице да је осумњичена пријавила инкриминисани догађај и да је исти признала иду у прилог тврдњи да није имала намјеру да побјегне, а нити сада има такву намјеру. Предлаже да се побијано рјешење преиначи, притвор укине и осумњичена одмах пусти на слободу, или да се рјешење укине и предмет упути на поновно одлучивање, или да се осумњиченој изрекну мјере забране.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Прије свега, супротно наводима браниоца осумњичене, одлучујући о одређивању или продужењу притвора суд је у обавези да се креће у оквирима приједлога тужиоца, сходно одредби члана 196. став 2. ЗКП РС, а дискреционо право суда је да, поступајући по приједлогу тужилаштва, донесе одлуку о продужењу притвора и по основу само једног од предложених посебних притворских разлога. Дакле, довољно је да у образложењу рјешења наведе разлоге који су га руководили да поједине, од предложених притворских разлога не прихвати. С тим у вези није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке к) ЗКП РС код чињенице да образложење побијаног рјешења садржи јасне и аргументоване закључке због чега суд није прихватио приједлог тужилаштва, када је у питању посебни притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

У погледу основане сумње да је осумњичена починили кривично дјело које јој се ставља на терет, као општег законског услова примјене мјере притвора из члана 197. став 1. ЗКП РС, коју бранилац осумњичене не оспорава, у образложењу побијаног рјешења правилно се закључује да је постојање основане сумње утврђено рјешењем о одређивању притвора, анализом доказа и то исказа свједока О.Б., записника о увиђају, извјештаја о извршеном прегледу леша М.Х., службене забиљешке Полицијске станице Добој 2 и обдукционог записника за лице М.Х., те да се у међувремену околности од значаја за оцјену постојања тог степена сумње нису измијениле, односно да у времену релевантном за одлучивање о продужењу притвора основана сумња и даље егзистира.

Исто тако, за успостављени притворски разлог садржан у одредби члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, по оцјени овог суда, дато је у побијаном рјешењу детаљно и веома аргументовано образложење на страни 4. које у цијелости прихвата и овај суд. Наиме, супротно жалбеним наводима да је осумњичена пријавила инкриминисани догађај и да је признала кривично дјело указују да није имала намјеру бјекства, је без основа. Наиме, околности извршења кривичног дјела, понашање осумњичене након извршења дјела посматрано у контексту честог боравка у иностранству (кћерка живи у Њ) те код чињенице да је осумњичена суочена са основаном сумњом да је починила тешко кривично дјело са прописаном вишегодишњом затворском казном (услјед чега има интереса да осујети успјешно вођење предметног кривичног поступка), по оцјени овог суда, су околности које се манифестују у опасности од бјекства

осумњичене и као такве и даље егзистирају у времену релевантном за продужење притвора.

Утврђујући да је неопходно да се против осумњичене притвор продужи, тиме је у побијаном рјешењу дато образложење за став одбране о примјени мјера забрана, ради чега су без основа жалбени приговори којима се указује да побијано рјешење није ни разматрало могућност њиховог изрицања.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић